

El Pony Pisador: «Volem mostrar que també fem música cuidada i delicada»

Parlem amb el quintet barceloní sobre el seu quart treball d'estudi, 'It's Never Too Late For Sea Chanties'

El Pony Pisador | Arxiu de l'artista

La creativitat d'**El Pony Pisador** no té aturador. El passat mes de febrer presentaven el seu tercer treball *Jaja Salu2* (Guspira Records, 2021), i ara el grup barceloní torna a la càrrega amb 13 cançons marineres a *It's never Too Late For Sea Shanties* (Guspira Records, 2021). Mantenint l'essència del que és **El Pony**, però sense caure tampoc en l'immobilisme, aquest quart àlbum d'estudi mostra algunes de les cares que van quedar ocultes en el seu darrer treball. En parlem extensament amb Guillem Codern (veu i banjo) i Miquel Pérez (violí i veus).

És el segon disc que publiqueu aquest 2021.

Guillem Codern: En realitat, per a nosaltres ha estat com un segon EP. Són discos que en el seu moment els vam plantejar com a treballs curts i que al final se'ns han acabat anant una mica de les mans.

Com heu tingut temps de rodar en directe 'Jaja Salu2' i gravar aquest nou treball?

Miquel Pérez: Hi ha hagut etapes en què hem estat gravant en dos estudis simultanis. Dels cinc

que som, tres eren a un estudi, dos a un altre, i ens anàvem enviant les pistes uns als altres i gravàvem a la vegada.

G.C: De fet, això ha estat així en els dos discos.

M.P: Pel que fa al temps, bàsicament l'hem tret arribant a la conclusió que menjar i dormir estava sobrevalorat. [RIU]

Aquest nou treball fa un gir bastant important respecte l'anterior. Deixeu força enrere tot l'humor absurd i el llenguatge mèmic que havíeu referenciat en el vostre anterior. Ho veieu així?

M.P: En general, sí. En la seva gran majoria és molt més seriós. Sí que hi ha alguna petita referència a conyes com les de *Jaja Salu2*, però és un 95% més seriosa.

G.C: Jo diria que és més reposat.

M.P: Bé... és que interpretar de la forma més ortodoxa els *sea shanties* tampoc és la cosa més seriosa del món.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=5Vjz95C2idU>

De fet, tota l'orquestració a tall de musical de "L'abordatge" confirma aquest tarannà més seriós i treballat, no?

M.P: Ens ho vam passar molt bé fent el *Jaja Salu2*, que per dir-ho d'una manera, era una compilació de gags musicals. Ens agrada molt i ens ho vam passar molt bé en el procés creatiu, però fer música delicada i amb detallets és una cosa que també ens atrau molt. No volíem convertir-nos només en un grup de conya i de gags. Realment, hi havia una necessitat de mostrar que també podem fer música cuidada i que ens ho passem igual de bé fent-la.

G.C: De fet, en els dos primers discos hi ha una mica de tot. Ara, en canvi, hem optat per fer un disc de conya i un disc més seriós.

Tornant a "L'abordatge". Com interpretareu aquests arranjaments orquestrals tan potents en directe?

M.P: Tenim una ferma intenció de poder fer una versió escurçada adaptada a la nostra instrumentació en directe i centrant-nos en les parts cantades. Però, realment, et diré que encara no hem començat assajar-la per al directe, així que tot el que t'he dit són una mica 'castells alçats en l'aire'.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=0XGEYQjuGtc>

Un altre aspecte diferent de 'Jaja Salu2', és que hi ha força cançons amb un ritme més lent i 'a capella' o amb pocs instruments. Ha estat premeditat?

G.C: Sí. Aquest disc està molt relacionat amb una cosa que potser la gent no coneixia massa. Nosaltres, almenys fins abans de la covid-19, acostumàvem a anar Anglaterra i a altres llocs a cantar *sea shanties*. Llavors, el que hem fet en molts dels temes del disc és cantar *a capella* tal com ho fèiem en els festivals de *shanties*. De fet, la idea de fer aquest àlbum era en un inici per complaure el nostre públic d'aquest tipus de festivals.

M.P: Bàsicament, sabíem que aquí és difícil treure un disc de cançons marineres. I en el moment que els *sea shanties* es van fer 'virals' a TikTok, vam pensar que podríem aprofitar l'ocasió i publicar un disc pensat per a tothom, però sobretot per aquest tipus de públic que et comentàvem. Per això, explorem sobretot l'arranjament vocal i, en canvi, els arranjaments instrumentals són més senzills. L'element bàsic d'aquest disc és la veu i les harmonies vocals. A més, el públic català també ho ha rebut bé. Fa molt de temps que donem la tabarra amb què són els *shanties*. Fins i tot, hem

arribat a fer un tutorial i un podcast!

El Pony Pisador Foto: Arxiu de l'artista

Llavors, el fet d'orientar-vos cap aquest circuit internacional ha estat el motiu pel qual heu optat per cantar més en anglès que no pas en català?

M.P: Clar, la majoria de *sea shanties* són en anglès. A *JajaSalu2*, les melodies originals tant del "Llom del diplodocus" com de les "Gargotes de Premià", en realitat eren *sea shanties*. Aquesta és una de les formes que tenim de fer els nostres temes: canviar la lletra als *sea shanties* i escriure'n la nostra. L'altra cara de la moneda, en canvi, és la que estem intentant presentar en aquest àlbum. La gran majoria de les versions són més aviat ortodoxes, malgrat que també tenim alguna bogeria com "L'abordatge" o "Whip Jamboree".

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=jZcNwYFJ94c>

Endinsem-nos en cançons específiques. "Pay Me My Money Down" la vau conèixer per la versió del Bruce Springsteen o la vau descobrir com una 'worksong'?

G.C: Jo la vaig conèixer pels *sea shanties*.

M.P: Jo, pel **Bruce Springsteen**. No és que sigui molt fan del **Bruce**, però és cert que l'àlbum *We Shall Overcome: The Seeger Sessions* (Columbia, 2006) a mi m'agrada moltíssim. I al Ramon (guitarrista) també li agrada molt l'**Springsteen**... Com a grup no la vam conèixer per l'**Springsteen**, però: cadascú la va descobrir per les seves pròpies influències. És una cançó que hem escoltat molt en festivals de *sea shanties* i que també hem cantat un munt de cops.

Tot i la seriositat que prediqueu, encara hi heu deixat anar alguna referència d'internet com l'èxit de TikTok, "Wellerman".

G.C: Ens vam sentir una mica obligats a posar-la, la veritat, però hem fet un arranjament que creiem que està molt bé.

M.P: És un *shanty* xulo i ens agrada. Ara mateix, és un dels *shanties* més coneguts i que algú ens pugui arribar a conèixer per la nostra versió ens convenia.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=ApgT3hqNS6I>

També "Essequibo River" manté una mica aquella essència de fusió d'estils amb tocs d'humor de l'àlbum anterior.

M.P: Ja fa anys que la cantàvem així. Per a nosaltres, és una forma d'ajuntar estils musicals moderns amb l'ús de la veu, aprofitant les diverses habilitats vocals que tenim. Trobem que és un arranjament que funciona molt bé. També, alhora, fa una mica de contrapès al caràcter més reposat que comentava abans el Guillem. És una forma de recordar que seguim sent **El Pony** i no musicòlegs superortodoxos.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=AG64y-ab8BI>

Vaig trobar especialment maca la cançó de bressol "Carta de Navegar". Com heu fet aquest arranjament acústic de guitarres?

G.C: Per a nosaltres, va ser atrevir-nos a fer una cançó més dolça i reduïda al mínim, perquè hi ha tan sols una guitarra espanyola i una guitarra acústica fent 4 puntejats... I això, és una cosa que no solem fer gaire. Sí que fem cançons a *capella*, però quan hi posem instruments descarreguem tota l'artilleria. Ha estat com un pas enrere per a trencar les sonoritats a què estàvem acostumats. Per a mi, l'arranjament destaca pel fet que hem prioritzat la sonoritat de la guitarra espanyola al de l'acústica, quan normalment ho fem al revés.

M.P: La cançó, a més, té una temàtica marinera, com totes les de l'àlbum. Fa temps que buscàvem una cançó catalana relacionada amb el mar. I amb "Carta de navegar" hem aconseguit que soni dolça i relati la duresa d'un grup de gent que es vol matar. Fins i tot, parla de canibalisme i com es volen menjar entre ells!

I d'on surt la cançó original?

M.P: És una cançó recuperada al voltant dels anys 50 pel folklorista Joan Amades en un dels seus cançoners. De fet, el Martí (flautista) té el seu cançoner a casa. Si ens poséssim a llegir-lo en profunditat i investigar més, segur que te'n podríem dir més coses.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=_GbaozdmB5Y

Com va sorgir la idea de combinar reggae i shanties a "Whip Jamboree"?

G.C: Doncs ve una mica d'en Miquel, que no sé si tothom ho sap, però també té una carrera en solitari com a Dubstring, on toca estils com el reggae o el dub. Ha estat com una col·laboració del Miquel amb **El Pony**. Ajuntar reggae tipus *sound system* i *sea shanties* ha estat una cosa força guai que no havíem explorat fins ara, i que sembla que ha tingut una molt bona rebuda.

M.P: Hem rebut moltes felicitacions. Ens venia de gust dissimular que mai havíem fet reggae perquè volíem agradar a gent molt posada en aquest gènere. I la veritat és que els ha agradat la cançó! De fet, en un festival a València, vam tenir l'oportunitat de fer una mena de preestrena en un Sound System. Allà, vam poder posar a prova el tema en un context específic de reggae i va funcionar estupendament.

Voleu afegir algunes últimes paraules, abans d'acomiar-nos?

G.C: Funicular, escolopendra, cumulonimbus i prismàtics. [Riuen]